

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2017. évi június hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A halált okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2016. július 5. napján kelt 18.B.10/2015/56. számú **ítéletét megváltoztatja.**

A vádlott cselekményét az 1978. évi IV. tv. 171.§ /1/ bekezdés, /2/ bekezdés b./ pontja szerinti foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének minősíti.

Az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok közül törli a 2016. március 23. napjára utalást, és kiegészíti azt a 2016. április 4. napjának feltüntetésével, rögzíti továbbá a tárgyalás folytatólágosságát.

A bűnjelek nyilvántartási száma: Bny.4/2014.

Az első fokú bíróság a tárgyaláson bűnjelként lefoglalt, de a bűnjelkezelőnek átadni elmulasztott kő sorsáról különleges eljárás keretében utólag rendelkezzen.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzi, felhívja az első fokú bíróságot, hogy arról ugyancsak különleges eljárás keretében határozzon.

Egyebekben a első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Szombathelyi Törvényszék bűnösnek mondta ki **vádlottat** gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében [1978. évi IV. tv. 166.§ (4) bekezdés], ezért 1 év 6 hónap - a végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte. A nyomozás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását megszüntette, azok egy részét a sértett hozzátartozójának **H.S.J.-nek**, a továbbiakat **vádlott** részére rendelte kiadni, a foglennyomatokat és a DNS

mintákat pedig megsemmisíteni rendelte. Kötelezte **vádlottat** a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költségből 1.885.984.- forint megfizetésére az állam javára, 52.055.- forintról megállapította, hogy az állam terhén marad.

Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész téves minősítés miatt, a vádlott cselekményének halált okozó foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének [1978. évi IV. tv. 171.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont] történő minősítése érdekében a vádlott javára jelentett be fellebbezést, arra hivatkozással, hogy a vádlott speciálisan állattenyésztőként, foglalkozási szabályok hatálya alatt állva tartotta a szamarakat, a szabályokhoz kötött tevékenysége a bírói gyakorlat alapján foglalkozásnak minősül.

A törvényszék ítéletével szemben **vádlott** és meghatalmazott védője is fellebbezést jelentett be felmentés érdekében. A védő jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában kérte a vádlott ellene emelt vád alól történő felmentését. Hangsúlyozta, hogy az állattartásra vonatkozó szabályok foglalkozásnak minősülnek, **vádlott** azonban az őt e minőségben terhelő kötelezettségeit betartotta. Az általa évek óta megfelelő körülmények között tartott szamarak biztonságosan be voltak kerítve, a kapu zárása megfelelő volt, emberi magatartás következtében nyílt ki a kapu és hagyták el az állatok a területüket. Hivatkozott arra, hogy elsődlegesen közigazgatási eljárás keretében folytatták le a szemlét, amely nem volt szakszerű, releváns bizonyítékok rögzítése maradt el. Álláspontja szerint a vádlott mulasztása és a vád tárgyává tett cselekmény közötti ok-okozati összefüggés nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást. Nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a sértett támadás következtében esett volna le a motorról, az, hogy a halála a szamarak támadása miatt bekövetkező sérülésekre vezethető vissza. A szakértői véleményeket ellentmondásosnak találta arra nézve, hogy **sértett** sértett testén a harapás nyomok szamaraktól származnak-e, miután a boncolás során biztosított mintákból számartól származó DNS nem volt kimutatható. Előadta továbbá, hogy a szamarak ok nélkül emberre nem támadnak, viselkedésük kiváltó oka provokatív emberi magatartás lehetett. A másodfokú eljárás során bizonyítási indítványt terjesztett elő dr. **Cs.V.** etológus és a ... Állatotthon vezetője - **S.K.** - tanúkénti kihallgatására a szamarak viselkedésével kapcsolatban.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.250/2016/1-I. számú átiratában helyes indokaira hivatkozással tartotta fenn az ügyész által bejelentett fellebbezést azzal, hogy az nem a vádlott javára irányul. Az elsőfokú bíróság által a széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően megállapított ítéleti tényállást megalapozottnak találta azzal, hogy a történeti tényállásban kerültek rögzítésre ítéletszerkesztési hiba folytán jogi indokolásba tartozó részek. Rámutatott arra, hogy indokolási kötelezettsége körében a törvényszék valamennyi releváns bizonyítékot értékelési körébe vont, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekményét azonban tévesen minősítette. Miután **vádlott** östermelőként állattenyésztő tevékenységet folytatott és ebbe beletartozott a haszonállatok mellett a szamarak tartása is, a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel foglalkozási szabályok hatálya alatt állt. Az állattartásra vonatkozó szabályok, előírások megszegése foglalkozási szabályszegésnek minősül, azzal okozati összefüggésben alakult ki mások életének, testi épségének veszélyeztetése. A vádlottnak fel kellett volna ismernie, hogy a kapu zárása nem megfelelő

és tisztában volt a szamarak viselkedésével is, így egy támadás következményeinek lehetséges és általános ismerete tőle elvárható volt. A foglalkozási szabályok megszegésével okozati összefüggésben bekövetkezett veszélyhelyzet és a sértett halála tekintetében hanyag gondatlanság állapítható meg a terhére. A törvényszék által kiszabott büntetést arányosnak, megfelelőnek, a vádlott bűnösségi fokához igazodónak ítélte. Mindezekre figyelemmel indítványozta a vádlott cselekményének halált okozó foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének [1978. évi IV. tv. 171.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] minősítését, a bírósági iratok között található bűnjel bűnjelkezelőnek történő megküldését, a vádlott által átadott kő lefoglalását, annak megsemmisítésére irányuló rendelkezés meghozatalát. Indítványozta továbbá a védő által előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítását, miután dr. Loráskó Gábor etológus szakértő és **S.K.** tanúként történő kihallgatása az elsőfokú eljárásban megtörtént, ezen túlmenően a törvényszék további szakembereket, állatorvosokat és a Szamártenyésztők Egyesületének elnökét is kihallgatta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében továbbra is fenntartotta az ügyész által bejelentett fellebbezést, az átiratban foglaltaknak megfelelően indítványozta a bűncselekmény minősítésének megváltoztatását, az iratok között elfekvő bűnjelekre vonatkozó döntés meghozatalát.

A vádlott meghatalmazott védője perbeszédében változatlan formában tartotta fenn fellebbezésének írásbeli indokolását, azt annyiban egészítette ki, hogy Magyarországon elfogadott kapuzárasi módot alkalmazott a vádlott a megfelelően elkerített szamarak kijutásának megakadályozása érdekében. Álláspontja szerint a törvényszék által hivatkozott 1998. évi XXVIII. tv. rendelkezése a veszélyes állatokra irányadó. Az általa már korábban hivatkozott és kétséget kizáróan nem bizonyított tények mellett kiemelte azt is, hogy a sértett feltalálási helyére kerülése, az állatok általi odavonszolása nem került pontosan felderítésre, mint ahogy a sértett alkoholos befolyásoltságának hatása sem a baleset bekövetkeztében. Indítványozta a vádlottat terhelő bűnügyi költség mérséklését is.

A sértetti jogi képviselő felszólalásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Vádlott csatlakozott védőjéhez, kérte annak figyelembe vételét, hogy a szamarak a 2013. szeptember 19-én történő elszállításukig ugyanabban a karanténban voltak elhelyezve és az ingatlant értékesítette, a helyszínről elköltözött.

Az ügyészi fellebbezés és a fellebbviteli főügyészség indítványa alapos, **vádlott** s védője által bejelentett jogorvoslati kérelmek nem megalapozottak.

Az ítéletábra a fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében teljes terjedelmében, a meghozatalát megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Megállapította, hogy az ügy járásbírásról - hatáskör változás folytán - történő áttételét követően a törvényszék széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le a Be. 287.§ (3) bekezdése

alapján előlről kezdett tárgyaláson és az ügy érdemi másodfokú felülbírálatát akadályozó abszolút hatályon kívül helyezési oknak minősülő szabálysértést nem valósított meg. A bírósági szakot megelőző nyomozás során közigazgatási eljárás keretében folyt a nyomok felkutatása, azok rögzítése. Kétségtelen, hogy bűnügyi szemle során a nyomok feltárása szélesebb körben történhetett volna meg, azonban közigazgatási eljárásban törvénysértés nem történt, számos nyomot biztosítottak és rögzítettek, amelyek a későbbi eljárás során - szakértői bizonyítás keretén belül is - felhasználhatóak voltak.

A törvényszék a bizonyítási eljárás során fogatosította **vádlott**, továbbá számos tanú - közöttük a sértett hozzátartozói, a hatósági állatorvos, pathológus orvos, az állatotthon képviselője, mentősök - kihallgatását, meghallgatta a nyomozás során szakértői véleményt adó szakértőket, etológus szakértői véleményt, egyesített igazságügyi orvos-, műszaki- és nyomszakértői véleményt szerzett be. A bírósági eljárás során bevont szakértőket a vád illetőleg a védelem által feltett kérdésekre, észrevételekre is nyilatkoztatta, őket szintén meghallgatta. Megtekintette az eljárás során készített videó- és fényképfelvételeket, a bizonyítás részévé tette az okirati bizonyítékokat, a Be. 303.§ alapján a bíróság kiküldött tagja által tárgyalás keretén belül bírói szemlét tartott.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, eljárásában azonban az alábbi relatív büntető perrendtartási szabálysértések rögzíthetőek.

A 2016. június 27.-i tárgyalási határnapon a sértettől készült fényképek, videó bemutatásának tartamára helyesen rendelkezett kegyeleti okból zárt tárgyalás elrendeléséről, azonban nem hozott alakszerű, indokolt határozatot, a Be. 237.§ (3) bekezdésében meghatározott okok egyikét sem jelölte meg, amelyen a nyilvánosság kizárása alapult. Végzés hiányában nincs arra történő utalás sem, hogy a nyilvánosság kizárása tárgyában hozott határozat ellen külön fellebbezésnek helye nincs, az azonban az ügydöntő határozattal szembeni esetleges fellebbezésben sérelmezhető (Be. 238.§ (1) bekezdés) és nem hangzott el figyelmeztetés sem a Be. 238.§ (4) bekezdésében foglalt tájékoztatás kizártságáról a tárgyaláson részt vevőkkel szemben. A törvényszék a tárgyalásról a nyilvánosságot ugyanakkor megalapozottan zárta ki a sértett vonatkozásában elkészített fényképfelvételek, videofelvételek megtekintésének tartamára, így a Be. 373.§ (1) bekezdés II/f) pontja szerinti abszolút hatályon kívül helyezési oknak minősülő eljárási szabálysértés nem történt.

A 2016. április 4-én megtartott folytatólagos tárgyalási határnapon a Be. 287.§ (5) bekezdésében foglaltak ellenére nem került a jegyzőkönyvben rögzítésre, hogy a korábbi érdemi tárgyalásról készült jegyzőkönyv ismertetését az ügyész, a vádlott, illetőleg a védő indítványozta-e vagy sem, a korábbi jegyzőkönyv ismertetése, annak elmaradása a jogosultak általi esetleges észrevételek jegyzőkönyvezése elmaradt.

Határozat meghozatala nélkül foglalta le a tanács elnöke a 2015. december 9-i tárgyalási határnapon a vádlott által bemutatott követ és adta ki további vizsgálatra az igazságügyi műszaki szakértőnek, megszegve a Be. 151-154.§ - aiban foglalt garanciális szabályokat a bűnjelek elhelyezéséről, kezeléséről.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok között sorolta fel és értékelte is az eljárás során 2014. március 7. napján elhalálozott **1. tanú** nyomozati vallomását, e bizonyíték Be. 296.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti ismertetése, vagy felolvasása elmaradt. **1. tanú** a szamarak viselkedésével kapcsolatban tett tanúvallomást a nyomozás során, erre vonatkozóan azonban egyéb tanúk is nyilatkoztak, illetőleg szakértői vélemény is beszerzésre került, ennél fogva **1. tanú** vallomásának mellőzésével is rendelkezésre álltak a szükséges bizonyítékok a tényállás megállapításához és a büntetőjogi felelősség elbírálásához.

A fentiekben megjelölt perrendi szabálysértések az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására nem voltak lényeges hatással, nem eredményezhették az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és megismételt eljárás lefolytatását. A meghatalmazott védő másodfokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványa további tanúk kihallgatására vonatkozóan a büntetőjogi felelősség eltérő megítéléséhez nem vezethet, **S.K.** tanú kihallgatása részletesen megtörtént, hozzá illetőleg a bírói szakban bevont etológus szakértőhöz a kérdések feltétele a vád és a védelem részéről is biztosított volt, ennél fogva az eljárás további szükségtelen elhúzódását eredményezte volna a további bizonyítás, ezért az arra irányuló védelmi indítványt az ítélet tábla elutasította.

A törvényszék a törvényesen beszerzett bizonyítékok logikus mérlegelése alapján túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az ítélet tábla azt az iratok tartalma, illetve a büntetés kiszabása körében a másodfokú eljárás során csatolt vádlotti munkáltatói nyilatkozat alapján az alábbiakkal helyesbíti.

Vádlott 2016. május 1. napjától áll munkaviszonyban, mint autóbusz vezető a **1. KFT.** alkalmazásában, havi nettó jövedelme 106.083.- forint. A ...Takarékszövetkezet felé ingatlanhitel tartozását havi 50.000.- forint összegben törleszti, a ... Lízing felé gépkocsihitel címén is tartozása áll fenn, melynek havi részlete 50.000.- forint.

Vádlott östermelői igazolványának sorszáma ...

A szamarakat a vádlott tenyésztési célból tartotta, a falusi turizmusban kívánta használni őket.

A fenti helyesbítésekkel együtt vált hiánytalanná az elsőfokú bíróság ítéletével megállapított tényállás, az megalapozott és a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárás során is irányadó volt.

A törvényszék indokolási kötelezettségét teljesítve, a bizonyítékok egyenkénti számbavétele és mérlegelése alapján helyesen alapította a tényállást a vádlott tagadásával szemben az egyéb személyi bizonyítékokra - tanúvallomásokra - az objektív szakértői véleményekre, valamint az okirati bizonyítékokra. **Vádlott** - bár büntetőjogi felelősségét nem ismerte el - belátási képességét igazolta azon nyilatkozata, hogy egy idő után - biztos ő hibázott - amikor

nem lakattal zárta be a továbbiakban a kaput, hanem kötéllel történő zárási módszert alkalmazott. A vádlott maga is akként ítélte meg, hogy lehet, hogy biztonságosabb lett volna a lakattal történő zárási mód, a kötéltre történő áttérés indokai a felelősség megítélésénél nem vehetők figyelembe.

Arra vonatkozóan nem tudott magyarázatot adni, hogy hogyan kerültek a kerítésen kívüli területre a szamarak, álláspontja szerint vagy ő nem zárta be az állatokat megfelelően, vagy emberi kéz nyitotta ki a kaput.

A vádlott fenti nyilatkozatát is figyelembe véve és az eljárás során általa bemutatott eltérő kötési módokat is megfelelően értékelve állapította meg a tényállásban a törvényszék a cselekmény napján a vádlott által alkalmazott kapuzárási módot és helyesen vont le arra is következtetést, hogy a vádlott a kellő figyelmet és körültekintést elmulasztotta e körben a szamarak kijutásának megakadályozásával kapcsolatban, annak ellenére, hogy tisztában kellett lenne viselkedésük ismeretében azzal, hogy szökésük esetén az állatok veszélyt jelenthetnek mások biztonságára, testi épségére.

Az igazságügyi nyom-, műszaki- és orvosszakértői vélemény alapján kétséget kizáróan megállapítható volt - a védelmi hivatkozással szemben -, hogy a sértett a motoron mozgásban volt amikor támadás érte, a sértett testének boncolását végző orvosszakértők a sérülések kapcsán idegenkezűséget, ember, vagy más állat által történő bántalmazást, támadást kizártak. Az is egyértelműen megállapítható volt, hogy a motorral történő elesés következtében a sértett környezeti tárggyal, amely a halálos sérülést okozhatta volna nem került kapcsolatba. A büntetőeljárás során azt megállapítani, hogy a szamarak sértetre irányuló támadását konkrétan mi váltotta ki nem lehetett, azt azonban igen, hogy a vádlott által nem megfelelően elzárt szamarak a motorkerékpárjáról leesett **sértettet** több helyen megharapták, a testét megtaposva legalább 50 méteren keresztül vonszolták és ennek következtében szenvedett a sértett nagyszámú külső, illetőleg belső sérülést, amelyek következtében kialakult heveny idegrázkódtatás miatt halálozott el a helyszínen. A sértett testének 6 pontjáról biztosított mintából származó DNS nem volt kimutatható a genetikai szakértői vélemény alapján. Ez azonban nem a szamarak támadását zárta ki, hanem a minták bomlott, rossz állapotára volt visszavezethető.

A felmentésre irányuló védelmi jogorvoslati kérelmek a bizonyítékok újraértékelését célozták, a másodfokú eljárás során a felülmérlegelés tilalma folytán azok eredményre nem vezethettek.

A helyes tényállásból megalapozott következtetést vont a törvényszék **vádlott** büntetőjogi felelősségére, a terhére rótt bűncselekmény minősítése azonban nem volt megfelelő.

Az elkövetés időpontjában hatályos 1978. évi IV. tv. 171.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja alapján, aki foglalkozása szabályainak megszegésével gondatlanságból halált okoz az 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségét valósítja meg. A bűncselekmény elkövetője kizárólag az lehet, aki valamely meghatározott foglalkozási szabály hatálya alatt áll, az azonban közömbös, hogy hatósági engedély, vagy más jogosultság alapján,

főfoglalkozásként, illetőleg rendszeres keresetszerzés érdekében űzi-e a tevékenységet, vagy pedig eseti jelleggel, alkalomszerűen, vagy kedvtelésből. Az az alapvető feltétel, hogy az elkövető olyan tevékenységet folytasson, amelyet írott, vagy íratlan foglalkozási szabályok körvonalaznak. Akik olyan tevékenységet végeznek, amely valamely meghatározott foglalkozási szabály hatálya alatt áll, a szakmai előírásokat kötelesek megtartani, az ezek be nem tartásával összefüggésben történt eredmény - közvetlen veszélyhelyzet, testi sérülés, vagy halál - előidézése esetén - függetlenül főfoglalkozásuktól - elkövetői lehetnek a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetésnek (BJD.5099., 8950.) **vádlott** az elkövetés időpontjában állattenyésztőként tartotta a m.-i telepen a juhok, birkák, különböző fajtájú kutyák mellett a két darab szamarat, mely tevékenysége szabályait többek között az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. tv. 5.§ (1) bekezdése, valamint 41/1997. (V.28.) FM rendelet 1. számú melléklet első rész első címének I. fejezet 1.§ (4) bekezdése tartalmazta. Ezek a rendelkezések foglalkozási szabályként írták elő az állattartó gondoskodási kötelezettségét az állat megfelelő és biztonságos elhelyezésére, szökésének megakadályozására és arra, hogy az állatok tartása nem veszélyeztetheti az emberek és az állatok egészségét, a környezetet nem károsíthatja. Helytállóan hivatkozott e jogszabályi kötelezettségek mellett az elsőfokú bíróság az 1998. évi XXVIII. tv. 2. § (1) bekezdés a) és h) pontjaiban írtakra, mely szerint a törvény hatálya kiterjed a gazdasági haszon céljából tartott és igénybe vett, valamint a kedvtelésből tartott állatokra egyaránt. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a személyi jövedelemadóról szóló törvényben foglaltakra, illetve a vádlott őstermelői igazolványában foglalt kódszámokra visszavezetve állapította meg, hogy a vádlott nem állt a szamarak vonatkozásában foglalkozási szabály hatálya alatt. A vádlott által tenyésztési céllal tartott szamarak tartására, megfelelő biztonságos elhelyezésére, szökésének megakadályozására vonatkozó jogszabályi rendelkezések körülhatároltak, azok megtartása az állattenyésztő vádlott számára kötelező volt, így a biztonságos elzárás körében a vádlottól elvárható figyelem, körültekintés elmulasztása miatti gondatlan szabályszegése fennállt. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlott hanyagságban megnyilvánuló gondatlan magatartása következtében jutottak ki a telephelyről a szamarak és ezzel okozati összefüggésben következhetett be a támadásuk miatt a sértett halála. Megalapozottan hivatkozott arra is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottnak az állatok viselkedésének veszélyével kellő körültekintés mellett tisztában kellett volna lennie, a halálos eredmény vonatkozásában is megállapítható a vádlotti gondatlanság. Ennél fogva a vádlott cselekményével maradéktalanul kimerítette az 1978. évi IV. tv. 171.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő foglalkozás körben elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségét.

Az elkövetés és az elbírálás időpontjában hatályos Btk. tartalmában azonos keretek között szabályozza a törvényi tényállási elemeket, azok a vádlott állattenyésztési tevékenységének körére vonatkoznak, a büntetési tételkeret is azonos, szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezések is egyezők, ennél fogva az ítélőtábla a Btk. 2.§ értelmében a főszabályként előírt elkövetéskor hatályos anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazta.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta. Az ítélőtábla a vádlott javára nagyobb nyomattal vette figyelembe enyhítő

körülményként az elkövetéstől a jogerős elbírálásig eltelt és a terhére nem róható időmúlást, ami részben annak tudható be, hogy a járásbíróság a bizonyítási eljárás túlnyomó részét lefolytatta, amikor az ügy hatáskör változtatás folytán a törvényszékre áttételre került. További, a vádlott javára szóló enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek tartásához tartásdíj fizetésével járul hozzá.

A kiegészített büntetéskiszabási körülményeket is figyelembe véve a törvényi középmértéktől - 3 év szabadságvesztés - lefelé eltérő tartamú, a törvényi minimumhoz közelítő fogházbüntetés méltányos próbaidőre felfüggesztve kellőképpen szolgálja a büntetési célokat és a büntetés kiszabási elvekhez is igazodik, így esetleges enyhítésre sem volt indok a másodfokú eljárás során.

A törvényszék a 2016. március 23-i tárgyalási határnapot beállította, bizonyítás felvételére nem került sor, ugyanakkor 2016. április 4. napján érdemi tárgyalást tartott, így ennek megfelelően mellőzte az ítélet tábla az előbbi tárgyalási határnapot a bevezető részből és feltüntette az utóbbi tárgyalás időpontját, valamint megjelölte, hogy a törvényszék folytatólagos tárgyalást tartott az ügyben.

A megfelelő garanciális szabályok betartása nélkül az iratok között kezelt bűnjellel kapcsolatos további intézkedés lefolytatására az ítélet tábla a Be. 571.§-a alapján hívta fel az elsőfokú bíróságot, megjelölte ezen túlmenően a további bűnjelek bírósági bevételezési számát.

A törvényszék az 51/I-IV. sorszám alatt meghozott szakértői díjmegállapító végzések jogerősítését elmulasztotta, ezen túlmenően a 38-I. sorszámú végzéssel dr. Lorázkó Gábor igazságügyi szakértő részére megállapított szakértői díj költségjegyzékbe történő bevezetése elmaradt, így érdemben nem volt lehetőség a bűnügyi költséggel kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezés felülbírálatára. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését mellőzte és e körben is különleges eljárás lefolytatását rendelte el a törvényszék számára.

A fentiek értelmében a Be. 361.§ (1) bekezdése szerint megtartott nyilvános ülésen az ítélet tábla a Be. 372.§ (1) bekezdése szerint megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, egyebekben azt - egyéb törvényes rendelkezéseit nem érintve - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2017. június 20.

dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

dr. Jasku Ildikó sk.
előadó bíró

dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Szombathelyi Törvényszék 18.B.10/2015/56. számú ítélete jelen ítélettel - az abban foglalt változtatásokkal - 2017. június 20. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés

büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Győr, 2017. június 20.

dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó